

ուաց, որ աղօթիւք սրբոյն Բասիլիոսի բացաւ
 եւ նորա ամօթալից եղեն. այժմ ի ձեռս Յու-
 240 նաց է, բայց յոյժ հին: Իսկ պարիսպն մեծ եւ
 պրճերն սրխ. եւ ամէն պուրջ իբրեւ մատուռ
 էր նկարած պատկերօք սրբոց. եւ ամէն խու-
 լայ մտեալ տեսաք զի այնպէս նախշած էր.
 ապա այժմ ամայի էր եղել: Եւ ի դուռն քաղ-
 245 քին կոփած էր ի վերայ մեծամեծ վիմաց եր-
 կու բարաւորս դռան, մի կողմն զպիղծն
 նեստոր, յոյժ զաղիբ եւ զարչելի, եւ միւսն
 զԱրիոս՝ որովայնն՝ հերձեալ եւ աղիքն ի
 դուրս վազեալ, եւ նեստորի բերանն բաց եւ
 250 լեզուն ի կլափ տրորեալ, որ եւ տեսողացն
 էր ահարկու: Եւ զի օղն դառնաշունչ էր եւ
 դժնիկ, վասն այն ոչ միայն եկաց, այլ եւ
 բնակաց զոյն երեսաց զեղին եւ նուազեալ որ-
 պէս մեռելոցն:

255 Եւ անտի եկաք ի զիւղ մի ԶԱՔԱՐԱՅ ա-
 նուն, ուր կայր էրէց մի եւ երեսուն տուն
 հայ: Եւ անտի եկաք ի տափարակ տեղ մի,
 որ մին կողմն անտառ էր եւ միւսն լեռ քա-
 րէայր: Եւ այս լերինս վրայ քարակոփ փոքրիկ
 260 վանք մի էր շինած ի վիմէն. եւ կայր անդ
 եպիսկոպոս մի Եղնկո՛ւ Կապոսու վանից, եւ
 երկու մալաղ²: Եւ հուպ վանաց իրեք նոր

238 զոր: — 239 յայժմ: — 244 յայժմ: —
 248 յորովայնն: — 251 յօղն: — 258 լէռ:

² Պօսքը առանց տարակուսի Արմաշի վանքի մասին
 է. ակնարկուած եպիսկոպոսն ըլլալու է թագէոս, զոր
 կը յիշէ Գր. Դարանաղցի, ժամանակազրութիւն, 478: